

Continuen sense nom...

Han transcorregut quatre anys i tot i les proves d'ADN no s'ha identificat el noi que va ser trobat al fons del mar a Lloret

Tampoc s'ha posat nom a la jove trobada penjada en un galliner a Sant Julià de Ramis

Ara, després de 32 anys, s'ha sabut que la noia trobada penjada a Portbou el 1990 és Evi Anna Rauter, una noia de 19 anys que havia desaparegut de Florència. Però altres cadàvers, continuen sent un NN (No Name o nomen nescio), segons la terminologia de la medicina forense. No s'ha pogut identificar el noi que uns banyistes van trobar el 22 de juliol del 2018 en una zona de roques de la cala Boadella de Lloret de Mar. Era un noi jove, d'1,80 m d'alçada aproximadament, amb cabell curt entre ros i roig, amb entrades als laterals del front, caucàsic i possiblement estranger. Només duia un petit banyador i un cinturó ple de pedres que el llastaven al fons del mar. Es van poder extreure les empremtes dactilars i també es van agafar mostres d'ADN. Les empremtes dactilars i genètica es van comparar amb les bases de dades policials i amb les del centre de persones desaparegudes i no hi va haver coincidència enlloc. Atesa la possibilitat que ningú no n'hagués denunciat la desaparició, la Guàrdia Civil no es va limitar a la investigació científica i de laboratoris, sinó que també va treballar sobre el terreny demanant a les policies locals i als Mossos de la zona si s'havia localitzat algun vehicle abandonat o aparcat durant massa temps a Lloret de Mar o alguna població propera que pogués correspondre al de l'home ofegat. Res va donar resultat. Quatre anys després es continua confiant que algun dia salti una coincidència en els arxius. I continua sent un misteri la identitat de la noia que va aparèixer penjada en un galliner d'una masia de Sant Julià de Ramis, el 4 d'agost del 2018, ben pocs dies després que aparegués el noi del fons del mar de Lloret. El cadàver de la noia desconeguda el va descobrir un dels inquilins de can Ciurana passant davant del galliner i van donar l'avís. La noia, de cabells rossos, mitja melena i ondulats, no duia maquillatge i no portava cap document ni cap joia ni objecte que servís per identificar-la. En una butxaca duia diners, entre bitllets i monedes, que no arribaven als 20 euros. La corda d'on estava penjada era la mateixa que abans havia servit per aguantar la menjadora de les gallines. La noi vestia uns pantalons texans negres llargs i una camisa de ratlles de màniga llarga, resultava un xic estranya per a un dia de tanta calor. Duia un tatuatge al braç esquerre, una paraula en hebreu que significa "èxit". Fins ara els Mossos, encarregats de la investigació, tampoc han trobat coincidències amb cap perfil genètic als arxius de persones desaparegudes. El cas del noi del fons del mar i la noia del galliner de Sant Julià són dues morts misterioses molt properes en el temps i a 50 quilòmetres de distància. Dos cossos que esperen nom, com tants i tants n'hi ha als cementiris i dipòsits de cadàvers.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 16-10-2022, Pàgina 23

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2206102-continuen-sense-nom.html>